

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
 Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
 Telefon 74.
 Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Udgives i et Antal af 1800 Eksempl.
 til alle Hjem i Allinge-Sandvig,
 Ølsker, Rutsker, Ro og Klemensker.

Nr. 690

Fredag den 13. August 1926

14. Aarg.

Augustaften.

Nys gled Maanen bort fra Længen, men endnu staar Himlen gylden, og jeg ser hvert Paa Hylden og en Poppel fjernt i Engen.

Sorte Blade stille løftet mod det blide Skær fra Maanen og i Disens Silkegraanen Poppeltoppen fjerletkløftet.

Over mig den dybe Himmel varligt et Par Stjerner tænder, aabner som med sarte Hænder for sin kyske, hvide Vrimmel.
 Viggo Stuckenbergt.

William Booth's Livsroman.

Manden, der prædikede for
 Whitechapels Dagdrivere
 og Vagabonder —

fortsat fra sidste Nummer.

Det kom til et Brud med Metodisterne. De overordnede var ikke tilfredse med den unge Hedspore, og da han ikke vilde bøje sig, blev han efter en dramatisk Scene strøget af Medlemslisten.

Paa en Konference stilledes det Spørgsmaal til ham, om han vilde indskrænke sig til den Meninghed, der var anvist ham, og afholde sig fra at prædike ude i Provinsen.

Da lod der gennem Forsamlingen en gennemtrængende Kvindestemme: „Aldrig!“

Og Booth saa Catherine oppe paa Galleriet, lænet udover Balustraden.

Et Øjeblik efter havde de to Ægtefæller forladt Lokalet. De mødtes udenfor Kirkeporten og gik med hinanden i Haanden ud i Verden, de to alene, i den faste Beslutning at bringe Evangeliet ud til Masserne.

Fra nu af holdt William Booth Gudstjeneste „i sin egen Katedral“ — nemlig under aaben Himmel.

I den følgende Tid kunde man paa Hjørnet af Mile End Road i Londons Eastend hver Aften se en ung Mand i luvslidt Tøj. Med høj Røst prædikede han ud i Luften. Intet Menneske lyttede. Whitechapels Dagdrivere og Vagabonder troede, det var en gal Mand, der stod — de haanede ham og kastede Smuds og Sten paa ham.

Men den fremmede lod sig ikke gaa paa. Næste Aften var han der igen paa samme Sted, prædikede glad og jublende, sang Sange, han selv havde digtet, og talte om Guds Kærlighed til alle Mennesker.

Der gik Dage. Saa hændte det, at en gammel, udslit Morlil gav sig til at høre efter og tilslidst sang og bad med.

Og Eksemplet smittede. Jevnlige sluttede sultne, forpinte Mennesker sig til den haardnakke Sværmer, der med sin stærke Røst og mæg-

Høsten køres ind.

tige Gestus bragte dem et Bud, et Haab, en Glæde, de ikke før havde kendt.

Den lille Skare var Spiren til Frelsens Hær, og en Aften, da William Booth kom hjem, følte han Visheden i sig. Han sagde da til Hustruen:

„Kate, jeg har fundet mit Kald. At missionere blandt Eastends Hedninger.“

Uden Kirke og uden Meninghed begyndte han. Uden Løn og uden Penge. Med seks smaa Børn hjemme.

Men han førte sin Sag igennem. Selve Smudset, selve Elendigheden havde en begejstrende Virkning paa ham. Til en Herkules passer en Augiasstald. Og just som en Herkules følte Booth sig.

Frelserarmeen blev dannet og voksede Aar for Aar. Voksende ud over Landets Grænser. Til Japan og Ægypten, til Kina og Amerika drog „Generalen“ og hans trofaste Hjælpere. En stor Sorg for ham var Catherine's Død, og han holdt en gribende Tale over hende. Bitre Slag var ogsaa Tabet af tre af hans Børn, der, een efter een, forlod Hærens Rækker. Men den gamle General fortsatte uførtødent, indtil ogsaa hans Time kom og han, tre og firs Aar gammel, paa højeste Ordre maatte nedlægge sin Feltherrestav.

Chr. Kirchoff-Larsen.

B. T.

En Sijlavragenat.

At Fisker H. P. Haagensen, Gudhij. (Turist.—Aarbog)

— Alt Fiskeri faaljer ju i jnhillu ustogga, aa seddan ed au me Sijlen, enkla Aar kajn der varra tyjt aa Sijl, aa andra Aar e der men bart. Ja hauser for tollre Aar sij,

a der va bart aa Sijl paa Forsommarijn, men paa Ællesommarijn aa helt hen a Fiskjed va der Sager nok. De va ded Aaret, ja vrugada me dejn gamla Kofledijn aa Nels Daa. Vi hadde sailt Hawed tynt bodde i Øster aa Vester; men Sijl fiikke vi alri nan. Saa vad ejn Ætemidda om Santelehandatider, vi laa klara te aa ta i Sjoijn, saa kom dejn gamla Daaajn, Far te Nels, ner te Baadijn aa sa: „Va lijggja ni aa dampa saa majen Olja væk for, hvafor præwa nied ikja lijð nærmere mina Horra. præwed paa Kjærkjemedem ejlle Tryntan paa Gaarana.“ Dæjn gamla Kofledijn ble hal nagger, for hajn mente nok, hajn hadde sijlavragad i saa monga Aar, aa Daaajn hadde ikje behau aa komma aa gjoira sej kloger. Men nok om ded. Hon va ikje fri for aa staa aa trækja me Torden, hon hadda Knajla om Synner, aa saa ble vi enia om aa prævad en Nat paa Kjærkjemedem, der va men ejn Times Dampnijn der ud. Der va net østelig Loft, daa vi dampada idaa Hawn; men ijan vi rajte derud, bled Hawblæj. Vi gradada Vanned, aa der va goa Grader. Vi gjore saa vaara Liner seks Fawna, aa saa bakkada vi Garn ud. Daa vi hadde faad vaara Garn ud, satte vi vos paa Dækked aa tau vaar Mad. Ja hauser saa ævent, a de va seniijn aparta netter Solanergaang. Vi sad læjne aa lydes aa saa paa Hærlighedijn, mens vi røjte vaar Piva. „De e minsaajn livæl dajlit aa se paa,“ sa dejn gamla, daa Soln va ibag, aa de begynde aa sjymma, „men la vos nu gaa te Kaajs; men vi ska slet ikje liggja læjner ijn te Klokkan ejllua (ejlla laa vi, te hon va taal), for de kajn gjærna varra, hon kommer op me en Torden-Karpa, naar Maanajjn sækjar.“ Vi satte vaara Lanterner op, aa saa gjik di te Kaajs, mens dejn tredde holdt Vajt.

Der va nu iijn, der saw dejn Awtanijn, for dejn gamla laa aa fortalde om Sijlavragniijn i gamla Da, daa di vrugada paa avena Baada udan Motora, aa svenska Sejlælæjer kom i snesaviz aa saalde Sijlen paa Borriijnholm. Aa Niels Daa fortalde om sij Sjøfart Alvarden auer. Maanajjn sto saa blanker aa netter. Hajn jawada Tordensjyen væk, aa hajn sænde en laang, bre Guilstriva hen auer Sjoijn aa Baadijn. Imens ble Klokkan ejllua, aa vi ga vos te aa hala vaara Garn. Ni kajn tro, vi ble bodde forbawsta aa gla, daa vi fiikk dejn fosta Majnsan i Baadijn, for der va trijlelira Ola Sijl paa Garned. Aa daa vi hadde halad nonna, avenserde di te lilleseks Ola paa Garned, aa di siste hadde tijllelal-tjaurtan Ola paa Garned. Vi fiikke mere Sijl dejn Natten, ejn vi hadde faaed forra ajle di anre Næltarna tesammen, aa vi hadde væl livæl vragak filleseks-aata Ygger. De va au paa høja Tid, vi fiikk vaara Garn i Baadijn, for nu kom hon hause op om Vester me ejn Børaas, som de bodde lynada aa dønnada i. Dejn gamla Kofledijn va altid lijð baange, naar hon sto me Torden, aa daa vi fiikk Motorijn igaang, sa hajn: „Lajn nu bara trø te saa arit hajn kajn, sa vi kajn komma i Lan, forijn hon bled for on.“ De ble nu ikje ajned ejn lijð Rajnstønkja, for Byan gjik Noran om vos. Der kom lijð Vijn fraa Lanned, aa lant ud i Sjoijn kojne ju lauta Blomster aa Græz, der lautada som Mozzika. Daa Klokkan va tre, laa vi ver Bryjggjan, aa sikkeniijn dajliter Marn de va. Fawlana saang saa arbarmelit, aa Gjøjn kaakkada, aa Baadana kom suzanes for Motora, sa de smajl i Kløpperna. Di hadde tyjt aa Sijl ajle, aa ja ska lawa for, der kom Gong i Sløvarna. For Sijlen skojlle ju røjjas aa sennes te Kjøvenhawn. De va om aa faa

saa mejen asta som mauit dejn fosta Dajn, for sijv viste vi, der ville ikje ble nan Priz paa na. Konner aa Pijbla aa Bælla aa ajle, som kojne jælpa te, kom i Arbal læje fraa tilia Marn te sijla Awlan. Sijn va der tyjt aa Sijl i tollre Da; men saa fikje vi Stop. Hon kojne ikje sælles, aa saa motte vi hojia i nonna Da. Ja seddan ed altid me Fiskeried. Naar der ijned e, e der altid en dæwla høj Priz; men saa snart vi laa nad, kajn vi liike sællad.

Ded æ æjla Plaser, naar der e iijnhillu Sijl, for de gjer seddan Liv i Folk. De gjæljer om aa flytta Knaagana. Hver Sijl ska haannas awer filletæm Gongga, ijan hon bled klar te Røjniijn. Hon ska tost pillas idaa Garn, aa saa rives ud, aa saa baanas, aa hæjnes ud aa spies aa stæjles. Aa naar hon saa bled passeli tor, e hon fost klar te aa bæra ijn paa Ijlarijn. Naar hon saa e kommed der ijn, ska en Konna ejlle ejn Kar, som har gaat Haanlaw paaed, passe Røjniijnen, for de e etragt Arbaj. Varmajjn ska flyttes ota fram aa tebages paa Ijlarijn, aa hajn ska passas majed akkorat me Vanddystarijn. De tar et Par Tima, aa Sijlen, der glinsada som Søl, mens hon va ras, har nu sjelt Kolør. Hon sjenner nu som blanktpossad Kower. Hon bled strajs pakkad ner i Kassa me Pergamentpapir idi aa strøt me lijð Salt aa saa asta te Damparijn, aa Dajn ætte e hon i Kjævenhawn. Ded bled for lant aa sijlra udførlit alt ded, en Sijl maa gaa igjennem, ijan hon naar fram te Madabored, aa derfor vil ja bara saj, a seddan i majed korta Trækj gaar ed te aa lava ded, Kjøvenhawnarna kajla „røjada Borriijnholmara“.

Myg.

Sommerens Plage.

Det er muligt, at Myggene var en af Ægyptens Plager. Det er ialt Fald sikkert, at de er en af den danske Sommers Plager.

Ikke mindst et Aar som jaar. Myggelarven udvikler sig jo i stillestaende Vand, ja, selv i den mindste Pyt. Der lægger Hunnen sine Æg, tre Hundrede ad Gangen. I gunstigste Tilfælde kan en eneste Myggehuns Afkømt, som Marshall har beregnet, i Løbet af en Sommer andrage over fire Millioner. Heldigvis bliver Flertallet af Æg, Larver og Pupper tilintgjort; Fiskene æder dem som Lækkerbidakener, og mange Insekter og Insektlarver gør Jagt paa dem. Hvortil kommer, at ogsaa selve det udvoksede Insekt har talrige Fjender, som sørger for, at Myggene ikke bliver alfor talrige igen.

Men de regnfulde Maaneder, Europa har haft jaar, har i høj Grad

været i de stikkende Insekters Fæver. I hver Have, hver Mark og Eng, dannede der sig Vandpytter, som har været rene Udklækningsanstalter for Myg, og hvor der endda hverken har været Fisk eller Vandinsekter til at gøre det af med dem.

Der i Vandoverfladen har Myggene lagt deres Æg. Den almindelige Myg, Culex, lægger sine i ovale baadformede Klynger, mens Malaria myggen nøjes med at lade dem flyde om enkeltvis.

Ogsaa paa Larverne er der stor Forskel. Den første lader sine Larver hænge lodret ned fra Vandets Overflade — de har nemlig deres Aanderør i Legemets Bagende. Malaria myggen larver derimod savner et saadant Aanderør, hvorfor de ikke har nogen Grund til at staa vertikalt i Vandet, men anbringer sig horisontalt. — Men at se Culexlarverne en Foraarsdag hænge i Tusindvis ned fra Overfladen af en større Vandput, er et ejendommeligt Syn. De hænger helt ubevægelige, og man har nærmest det Indtryk, at det drejer sig om en Masse smaa Pinde. Pludselig kan det saa ske, at en eller flere faar Uro i Kroppen og giver sig til at røre paa sig. — Øjeblikkelig er da hele Skaren paa vildt Flugt til et andet Sted, hvor de bliver hængende ubevægelige, som om der intet som helst var haendt.

Mere end de fleste andre levende Væsener lever Myggen i Flokke. Og det er, som Landiggerne kan tale med, ikke Smaaflokke. Gang paa Gang sker det, at en saadan Myggesværme forveksles med en Røgsky — saa tætte kan de være. Mens Hannerne færdes nær ved Jorden, holder Hannerne sig i deres korte Livstid i større Højder og synes at foragte Kampen for Føden. Interessen for det andet Køn har de dog i Behold — de sværmer altid over det Sted, hvor mere jordbundne Hanner flyver om.

Det er ogsaa kun Hunmyggene, der stikker. Hvorfor stikker de, spørger maaske en og anden, og hvorledes finder de deres Ofre? Vi Mennesker er af Naturen nysgerrige, og skal man have en Skovtur ødelagt, er der jo da heller intet at sige til, at man gerne vil vide Aarsagen til Ødelæggelsen.

Entomologerne har spekuleret over dette som over saa mange lignende Spørgsmaal. Det Resultat, hvortil de er kommet, er, at Hunmyggene ganske simpelt behøver kraftig Kost, for at Æggene skal kunne udvikles tilstrækkeligt. Man har gjort Forsøg paa at holde Myg i Fangenskab og kun givet dem Planteføde. Det viste sig at Æglægningen hørte op. Det er med andre Ord Dyr- og Menneskeblodet, som muliggør Æggens Frugtbarhed — det er for at faa dette, at de stikker.

Mærkeligt er det, at Myggen er i Stand til at finde sine Ofre. Hvordan kommer den egentlig efter dem? Ogsaa det Spørgsmaal har Naturforskeren Svar paa. Myggen kan lugte sig frem, kan selv i betydelig Afstand lugte os Mennesker, og er vi nær og er det om Dagen, hjælper Myggens Øje den selvfølgelig ogsaa til at finde det rette Bytte. Mens Mennesker ikke har nogen videre fin Lugtesans, er Insekterne overhovedet i det Stykke forbløffende udrustede. Hos de fleste af dem staa Lugtesansen i Parrings Tjeneste, og det er næsten utrolig, i hvilke Afstande visse Sommerfugle kan opdage den tilbødet Duft. Forest samlede engang i sit midt i Lausanne liggende Laboratorium en Del Sommerfugle-Hanner. I Løbet af kort Tid var der foran hans lukkede

Vinduer saa fuldt af Hanner, at der var ved at blive Gadeopløb.

Sædet for denne Lugtesans er Følehornene, og betegnende nok for Myggene har Hannerne kun Lugtehaar paa de yderste Led af deres Følehorn. Hannerne derimod har mange flere Lugtehaar og har deres fordelt over hele Følehornet. Den har altsaa, hvad vi Mennesker vilde kalde en bedre Næse, og den behøver det, fordi det er den alene, der suger Blod, og den skal lugte sig til, hvor Blodet er at finde, saa den kan jage Brodden i en slank Ankel eller plante den i Skilningen midt i det page- eller drengeklippede Hoved.

Myggehannerne har det behageligt, — de lever af Blomsternes Honning, og deres hele Tilværelse er en eneste Sang og Dans i Sol-

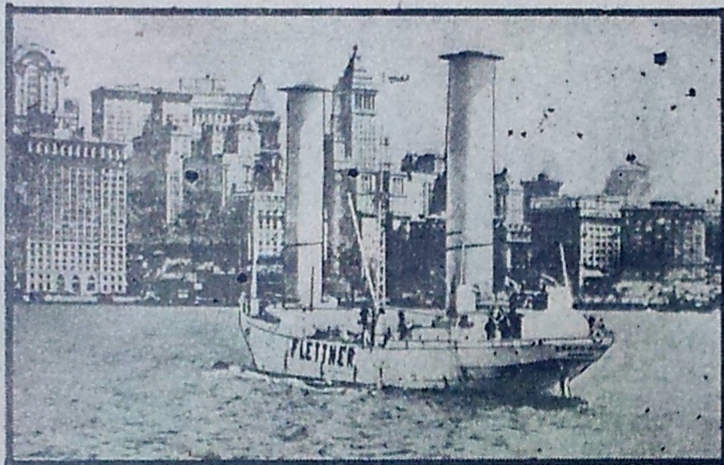
lyset. Deres eneste Pligt er just at være Hanner. Naar de har opfyldt den, saa dør de. Med Hunnen er det altsaa noget andet. Den har ikke Tid til Tant og Pjat, den har travlt med sin Næringsvej, og den dyrker denne med Iver og Hidsighed.

Man kan se det paa den. Hos den blodtørstige Myggemadam er det Snabelen, der behersker hele Billedet af Dyret. Den er dannet af Insektets Under- og Overlæbe og omformet til knivskarpe Dolke. Næppe har Myggen trykket sin Snabel mod Ofrets Hud, før de sylspidse Stiletter ridser, og et Muskelpumpeapparat suger Blodet ind i Insektets Mav.

Myggesticket har gjort sin Virkning.

B. T.

Rotorskibet i New York.

Det meget omtalte Rotorskib „Buskau“ eller „Baden“, som det nu kaldes, begav sig for nogen Tid siden ud paa en Færd over Atlanterhavet. Færden blev imødeset med megen Spænding, ikke mindst af Opfinderen, Dr. Flettner selv. Men nu er den lykkelig tilendebragt, og ovenfor bringer vi et Billede af det ejendommelige Skib, i New Yorks Havn, hvor det vækker stor Opsigt. Rotorskibet er

en ny Konstruktion, hvorved Vindkraften altes lages i Anvendelse, dog ikke ved Hjælp af Sejl, men ved roterende Taarne, de to besynderlige Skorstone, man ser paa Skibet og som egentlig ikke giver det noget smukt Udseende. Men Opfinderen hævder, og mange med ham, at Rotorskibet vil blive Fremtidens Skibsfartøj, og man har allerede bygget Rotorskibe paa over et Par Tusind Tons.

Den nye Jesus i Passionsskuespillene.

De berømte Passionsskuespil i Oberammergau i Sydbayern staa som bekendt i en Klasse for sig selv. Hele Verden valfarter til dem, og hele Byen Oberammergau lever og aander kun for disse mærkelige Skuespil. Nu meddeles det, at Jesus Fremstiller, Anton Lang, har udpeget sin Efterfølger. Det er den Dreng, som vi ovenfor bringer Billede af.

Skumring.

Et Mulm, der fylder alle Strandens Kløfter, er gledet ind fra Havets brede Leje. Men langt i Øster hvide Stjerner løfter sig tindrende mod Hvælvets svimle Veje.

Nu stiller Aftenbrisen over Næssel; dens blide Vise lystner til en Syden, der sagtelig forvilder sig i Græsset og dæmpes, saa man næppe skælnes Lyden.

Sort gaar en Trobaad over Havets Bleghed. Jeg hører Draaber, der fra Aaren rinder, og Stumper af en Sang, saa fylt af Veghed, og skumringsmelankolske glemte Minder.

Saa tier Sangen — og paany sig sænker den store Stilhed over mig — saa øde, at jeg kan høre Tankerne jeg tænker og Genklang af de Dage der er døde.

Chr. Stub-Jørgensen

Hvad bliver dør af Aadsler?

—◇—

Det vil før ellers enere staa enhver Naturagtager klart, at Aadsler træffes forbausende sjældent; kun døde Spidmus findes alle Vegne. Forholdet kan ikke godt være det, at blot Spidamus dør ved Ulykkestilfælde, af Sult, Sygdom eller Alderdom. Tværtimod taler Sandsynligheden for, at Aadsler af jævnt almindelige Dyr omtrent maa træffes lige ofte. Alligevel finder man næsten ingen af disse. Det hjælper ikke at forklare Sagen med den Kendsgerning, at syge Dyr plejer at søge Skjul og

selvfølgelig ofte dør i Skjul, thi hvorfor skulde Spidmusens Dødsfald saa hyppigt indtræffe paa Skovveje, paa Marker, ved Græftekanter o. s. v. og andre Dyrs ikke. Forklaringen paa, at de døde Dyr saa hyppigt findes, ligger simpelt hen i, at de er modbydelige for de fleste Dyr, som æder Aadsler. Alle øvrige Dyrkelig forsvinder hurtigt, og begynder man først at lægge Mærke til Sagen, opdager man snart, at Aadsler er kærkommen Føde for mange Dyr, som sædvanlig anses for at leve bestandigt af Rov eller Planteføde.

Det er Stanken fra Aadslerne, som rører dem for Pattedyrene. Naar f. Eks. en Fugl, en Bekkasin, paa en varm Dag dræbes ved at flyve mod en Telefontraad, behøver der ikke at gaa mange Timer, før dens Underlivsorganer begynder at gaa i Opløsning. For et Menneskes svage Lugtesans er Forraadelsen paa et tidligt Tidspunkt usporlig, men Rævens Snude vejr Aadsler med Sikkerhed indenfor en rimelig Afstand, og dersom Ræven passerer Aastedet i Nattens Løb, vil kun de store Fjer og nogle Dun om Morgenen vidne om, hvor Fuglen har ligget. Hvis ikke Lugtesansen lodte Ræven paa Sporet, vilde Fuglens Forsvindingslarver og dens fuldkomne Ubevægelighed sikre dens Lig mod at blive Røveløde.

Smaagnavere som Rotter og Mus æder ogsaa Aadsler, naar de faar Lejlighed til det og bidrager derved deres til Omsætningen i Naturens store Husholdning. Særlig nøjregne med Aadslernes Art er disse Dyr ikke. Det kan saaledes hændes, at Musene æder store Stykker ud af deres Kammerater, naar disse er blevet dræbt i de almindelige Musefælde, og Fælderne ikke er blevet tømt snart efter.

Fuglene maa i Modsætning til Pattedyrene oplede Aadslerne med deres skarpe Syn, og Fuglene støttes i deres Søgen ved, at de hængende paa Vingerne i Luften faar et anderledes godt Overblik over det aabne Land end Pattedyrene, der selv færdes halvt skjult i Terrænet.

En Vinter blev der lagt Mærke til, at et Par Skader hver Dag indfandt sig paa et bestemt Sted i en Eng. Her stod de og rykkede og trak i noget, saa at deres lange Haler gjorde store Slag i Luften. Det viste sig ved nærmere Efterlysning at være det frose Aadsel af en And, som de var saa glade for. — Da Foraaret kom, laa der kun spredte blegede Ben tilbage paa Aastedet.

I Reglen kommer vore Egnes Fugle bag efter, naar det gælder om at opdage et Aadsel først, men det udelukker ikke, at de alligevel faar Del i Byttet. Ud for en lille Skov i Himmerland strækker sig store Engdrag, tidligere Fjordbund, hvor der flere Steder græsser Kvæg i store Indelukker, der adskilles ved Grætter og Traadhegn. En Kalv havde forsøgt at springe over Hegnet, men var faldet paa Rygen ned i Grøften bag det, og den kom til at ligge saa uheldigt, at Hovedet vendte mod Strømmen, hvorfor Kalven snart druknede i det Vand, som dens Krop stemmede op. Det var Forhistorien. — Lagtageren kom en Blåsevejsdag mod Vinden hen imod Stedet og hørte Stemmer af Vildgæs. Han sneg sig langs Grætevolden og fik Held til at se en Flok Graagæs ivigt i Færd med at snage i det store Aadsel. Det var et sjældent Syn at se de store Fugle saa optagne af deres Fund, at de glemte de almindelige Sikkerhedsforanstaltninger med at holde Udkig,

og mærkeligt ved, at det aabnede Gæssene som lejlighedsvis Aadselædere. Situationen endte naturligvis med, at en af Graagæssene fik Øje paa Manden, og saa tog Flokken til Vingerne. Det viste sig bag efter, at Gæssene ikke havde været de første paa Pladsen. Kalven var fyldt med Tusinder af Maddiker, der havde sprængt Skindet og gjort Aadslens indre Dele tilgængelige. Tid efter anden saa Iagttageren til Kadaveret for nøjere at følge dets Opløsning. Ved en saadan Lejlighed sad en enlig Krage paa Aadsler og sled i det med krum Ryg og vældige Tag med Næbbe. Da den havde faaet den værste Sult stillet, gav den sig til at raabe og flere Gange flyve lidt op i Luften for straks efter at alaa ned paa Fundet igen. Lidt efter kom der trækkende nogle enkelte Krager fra Skoven. De gjorde nogle Sving over Stedet, lidt foruroligede af Manden i Nærheden, men det rige Bytte overvandt deres Betæneligheder. De slog ned paa Kalven og sad, sloges og skændtes, og Larmen kaldte efterhaanden fleve Krager til.

I Norden gør Kragerne i det hele taget det samme Arbejde som Gribbene i Syden. De er ikke Kostforagtere, og man vil hyppigt se dem samle sig, hvor et nogenlunde stort Aadsel ligger.

Insekterne gør ikke det mindste Arbejde med at fortære og derved ljerne Aadsler, som, hvis Ingen landt dem, i større eller mindre Grad vilde blive en Plage for andre Væsener. Det er yderst interessant at se, hvorledes Aadselgraverne, hvis Nærværelse Ingen har anet, faa Timer efter, at f. Eks. en Muldvarp eller en Markmus er blevet dræbt, finder Ligt ved Hjælp af deres skarpe Lugtesans og begynder at sænke det ved at grave Jorden bort under det, saa at de kan være sikre paa, at Larverne af de Æg, som de lægger ved Aadsler, kan faa Næring nok til deres Udvikling, idet Begravelsen udsletter Sporet af Aadslers Nærværelse, men alligevel betyder Aadselgraveren kun lidt i Naturens Husholdning, og det er Spylluene, som er vor vigtigste Repræsentant for Aadslæderne blandt Insekterne.

Dette dybt foragtede og saa hadede Væsen lever ikke udelukkende af at fordærve Fødevarer. Sligt er Lejlighedsarbejde. Ved at sørge for sit Afkom røgter Spylluene sit egentlige Kald i Naturen, hvilket består i at hjælpe virksomt med til at uskadeliggøre Aadslerne. Spylluene er en nærsynet Herre, men dens Lugtesans er usvigelig sikker, og da Spylluer tilmed er talrige og kan komme til alle Vegne, undgaar saa godt som intet Bytte dem, heller ikke det, som andre har svært ved at tage. Et dødt Pindsvin laa plat paa Bugen i en Have og var just ikke noget behageligt Bytte for de Dyr, som færdedes der. Spylluene fandt dog ind mellem Piggene, og siden myldrede Pindsvinet af Maddiker. Det saa maaske ikke smukt ud, men det var lærerigt. Ejendommens Høns sad Maddikerne efterhaanden. De blev kun et Gennemgangsled for Stofternes Omsætning.

Med Aadsler forbinder man i Reglen Forestillingen om noget økelt, men Aadsler maatte vække endnu mere Afsky, hvis deres Opløsning udelukkende blev overladt til Bekkasinerne. Holder man sig den Side af Sagen for Øje, og husker man samtidig paa, hvor talrige Dyrerne egentlig er, langt talrigere end Menneskene, faar man uvilkaarlig Respekt for det uhyre Arbejde, der ligger i Tilfintetgørelsen af døde Dyr, og maaske faar man da ogsaa nogen Interesse for

Arbejdsmaaderne og for Arbejdere, baade Fagfolkene og Lejlighedsarbejderne iblandt Dyreverdenens Ligrøvere,

Havnestad.

Nu fraader Vandene, og Bølgetumlen fylder den lille gamle Søstads Gader, der staar med dunkle Ruder, graa Facader

som Børn og lytter med en bange Skumlen.

Tusmørket falder paa. Og Blæsten blader i Linden; ved en Husgavl slingrer Humlen. Mens Skummet kysser Skum i stride Rader, fra Løvet lyder knapt en dæmpet Mumlen.

Skum kysser Skum. Mit Blod kan ogsaa skumme. Jeg søger Havn i en af disse Slipper.

Luk Døren op for Knepper og for Kipper!

Jeg finder Pigebørn og Kortspil dumme. Men jeg vil tale ved en ærlig Kumme om Langfart som en helbefaren Skipper. Sophus Claussen.

Fra Menneskets Liv for Hundrede Tusinde Aar siden.

De forskellige Fund af Kranier og Knogler fra Menneskets forhistoriske Periode har sat mange Penne i Bevægelse Verden over og sat manges Tanker i den stærkeste Svingning. Hundrede Tusinde Aar tilbage i Tiden arbejder vor Fantasi sig nu, ikke mindst efter Fundet af de Kranierester, som man mener fuldkommengør Darwins Teori om Menneskets Udvikling fra en højerestaaende Dyreart, fornemmelig en Abeart. De fundne Kranierester, som man efter Stedet i Australien, hvor Fun-

det er gjort, kalder Neanderthalmennesket, menes jo at være det Led, som Darwin manglede for at have Bevis for sin Udviklings-teori.

Ogsaa Tegnerens Tuschpenne er kommen i Bevægelse ved disse Fund fra fjerne Tider, og ovenfor bringer vi saaledes et Billede, der viser, hvorledes en Tegners Fantasi udmaler sig i Livet paa Jorden paa den Tid, da Neanderthalmennesket levede. Man ser disse Abemennesker i Færd med at gene en anselig Flok Tykhuder —

Elefanter, Flodheste og Næsehorn — ind i en Indhegning. Formodentlig tænker Tegneren sig, at disse Dyr har været Menneskets Husdyr dengang.

I al Fald giver Billedet et ret godt Indtryk af en Periode, hvor Livsbetingelserne for Menneskets Forfædre var strænge og faldt nøje sammen med hele den Natur, der omgav dem. Men Intelligentvæsen har Neanderthalslægten altsaa været. Og det maa da i det mindste være os en Trøst.

Gudstjeneste og Møder.

Søndag den 15. August.
Allinge Kl. 8.
Bethel Kl. 10. (Ols K. lukket)
do. Kl. 3. Tein Missionshus
Kl. 7. J. Rasmussen.

Luth. Missionsforening
Allinge Kl. 3. I Hammers Løkke.
Tejn Kl. 6. H. Mortensen.

8-9 Pers. **Luksusbil** udlejes. H. Marcker.
Bestillinger modtages
Tlf. Allinge 120.

Bilkørsel

udføres med 14 Pers. Chewrolet
Bestillinger modtages gerne
Wilhelm Riis og Fiskeh. Jørgensen
Tlf. Allinge 79.

Havemøbler.

Tlf. n 13 — Klemenskef — Tlf. n 13
Klemensker Skæreri.

Bilkørsel,

Last og Personkørsel med en 12 Personers Bil
Klemens n. 7 y
Anton Kofod.

Kost og Logi

faas
Sophie Holm,
HOTEL HAMMERSØ.

H M Lindberg
Urmager og Guldsmed
Allinge. - Tlf. 93.

Rø D. s. U.

afholder B A L Søndag den 15. August paa Østerlars Forsamlingshus for Medlemmerne.

Medlemskort maa forevises ved Indgangen.
NB. Husk Sanglegene Søndag Kl. 3 paa Foren. Bornh. Plads.
Bestyrelsen.

Allinge-Sandvig Gymnastikforening

afholder MEDLEMS-BAL Søndag den 15. ds. Kl. 8 paa Christensens Sal.

Medlemmer optages til Lørdag Aften. Medlemskort skal forevises.
Bestyrelsen.

Et mahognipoleret Bord

(med Udtræk) 4 tilhørende Stole og Panelsofa — desuden et mindre Buffetskab — til Salg hos

Lærer Toft,
Allinge.

Biografen.

Søndag den 15. August Kl. 8

Manden, der ordner Paragraferne!

Fox Film i 5 Akter.
I Hovedrollen William Russell.

Felix i „Sheiken“
Morsom Tegnefilm.

En Ko der kælder tredje Kalv i sidste Halvdel af September er til Salg ved at henvende sig til **Parcelist Andersen** 14. Slvg.s Pcl. Klemensker.

Ribs og Solbær

købes
„Hallelyst“
Tlf. Sandvig 6 og 47.

Tein

Friluftsmøde ved Møllebakken Lørdag d. 14. August Kl. 7. Aft. Papirhandler Holm Nexø taler for Blaa Kors.

Alle indbydes
I Tilfælde af ugunstigt Vejr bliver Mødet i Missionshuset.

MAGASIN DU NORD

Sommersalg

til ekstra billige Priser.

Restlageret af Sommerkjoler og Sommeroverøj til voksne og Børn udsælges med 20 pCt. Rabat.

Alle Kjoler og Frakker fra sidste Aar udsælges til halv Pris.

6 Stk. sorte og kulørte Golfjaketter udsælges til halv Pris - 11,25.

3 Stk. Golfjaketter i lyse Farver, halv Pris, 8,00.

3 Stk. kulørt sribede Silkejumburs 5 Kr. pr. Stk.

4 mønstrede Jumburs i Bomuldsrusseline a 3,75

4 do. i Uldmusseline a 5,25

3 do. Uldrepemarcain i Kasagne facon, halv Pris 12 Kr.

2 do. Silkefonlærd fra sidste Aar, opr. Pris 27,75, udsælges for 10 Kr.

Alt paa Lager værende Drengesommertøj i sribede og ensfarvede kulørte Bluser, Benklæder, hvide og kulørt sribede Habitter, hvide og sribede Matroskuer udsælges med 20 pCt. Rabat.

Et Parti heluldne Halvstrømper, sorte og brune No 6, 8 og 9 sælges for 75 Øre pr. Par

Et Parti heluldne Halvstrømper, sorte og brune No 1, 2 og 3 sælges for 25 Øre Parret

Et Parti kulørt sribede Lærredskjoler No 42, 44, 46 sælges for 3,85

200 Stk. ekstra svære Køkkenhaandklæder, Storr. 55x90 cm sælges for 75 Øre Stk.

1000 Stk. Gulvklude, meget tætte i Vævningen og derfor ekstra stærke, sælges for 42 Øre Stk.

Ved Køb af 20 Stk. og derover 38 Øre.

Magasin du Nord's Udsalg
ved Victor Planck.

Kraftige Dampkul til Damptærskning

tilbydes fra Lager til billigste Priser.

Allinge Kolonial & Produktforretning

Til Damptærskning anbefales:

**Maskinolie,
Dampcylinderolie,
Remme,
Remsamlere,
Remvoks,
Koncistensfedt.**

Alt til billigste Priser.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Billig Lysttur

fra Sandvig og Allinge til Tein, Rø, Gudhjem og Christiansø med

Motorskibet „THOR“

SØNDAG den 15. ds.

Fra Sandvig og Allinge Kl. 10 — Rø Kl. 11.

— Gudhjem Kl. 11,30.

Retur fra Gudhjem Kl. 6.

I Sandvig Kl. 7.

Billetspris: Til Rø og Gudhjem, Tur-Retur 2,50.

Til Christiansø — 3,50

E. Fuhrmanns

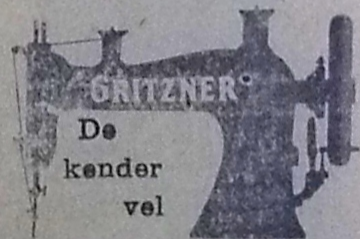
Bandage- og Haarforretning

er i St. Torvestræde 12, Rønne ved Bazar du Nord.

Ribs

Stikkelsbær og Pærer købes til højeste Dagspris

Gartner Jensen
Tlf. Allinge 41.

Danmarks populæreste Symaskine?

Forhandler:
M C Funch.
Tlf. 34. Allinge.

Der findes en GRITZNER for ethvert Behov.

Ved De,

at vi sælger Arbejdstøj til de billigste Priser!

Blaa Jakker, alle Størrelser	5,00
do Benklæder	4,85
Stærke Overalls	5,85
Ægte, gule Jakker	8,50
Hvide do	7,50
Hvide Benklæder	5,75

Nordlandets Handelshus.

BORNA MARGARINE

er fin, frisk og velsmagende og giver

LÆKKERT SMORREBROD

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa:

3 Maaneders Opsigelse	4,5 pCt. p. a.
Almindelige Sparekassetilkaar	4 " "
Follo	2 " "
i Forsørgelsesafdelingen	3,6 " "
hvortil Præmie, hidtil 2,4 pCt.	

Alle Mennesker,

som har set, hvorledes

Bornholms Vegetabil Margarine,

fremstilles, behandles og opbevares, vil ganske uvilkaarligt forlange dette høifine Produkt til sine Maaltider. — Alle Forretninger i Allinge-Sandvig sælger

Bornholms Vegetabil Margarine.

De bedste Kvaliteter i Arbejdstøj.

Mine gode bekendte amerikanske Overalls og Jakker i alle Størrelser til voksne og Børn fra 4,50-650. Prima blaa Molskindsbeklæder og mange andre forskellige Arbejdsbenklæder. Trøjer, Bluser og Skjorter. Underbeklædning i Uld og Bomuld til voksne og Børn. Alt i mægtigt Udvalg til smaa Priser.

Jens Hansen.

Prima Standard Høstbindegarn

i store Nøgler og meget langtrækkende er lige hjemkommet og tilbydes fra Lager til billig Pris

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Carlsberg

Export Øl

slanke Flasker
m. Guld-Etk.

*Pryder et
festdækket
Bord.*

Køreplan.

**Rønne-Allinge
Jernbane.**

Søgnedage.

Rønne-Sandvig

Gyldig 16. Maj til 15. September

RønneH.	8,00	1,30	4,20	7,15	9,30
Nyker	8,17	1,50	4,37	7,32	9,47
Klemens	8,30	2,05	4,50	7,45	9,59
Rø	8,46	2,21	5,06	8,01	10,13
Humledal	8,54	2,29	5,14	8,10	10,21
Tejn	9,00	2,36	5,20	8,16	10,27
Allinge	9,12	2,48	5,32	8,27	10,37
Sandvig	9,20	2,55	5,40	8,35	10,45

*) løber kun Mandag og Torsdag.
fra 28. Juni til 30. August.

†) løber ikke Mandag og Torsdag.
fra 28. Juni til 30. August.

Sandvig-Rønne

Sandvig	6,45	9,05	1,15	5,25	8,20
Allinge	6,51	9,13	1,22	5,33	8,28
Tejn	6,59	9,22	1,31	5,42	8,37
Humledal	7,03	9,26	1,36	5,47	8,41
Rø	7,13	9,38	1,46	5,59	8,53
Klemens	7,27	9,53	2,04	6,15	9,08
Nyker	7,37	10,05	2,15	6,25	9,20
Rønne H.	7,55	10,25	2,33	6,45	9,40

*) løber kun Onsdag og Lørdag.
fra 30. Juni til 28. August.

†) løber ikke Onsdag og Lørdag.
fra 30. Juni til 28. August.

Søn- og Helligdage.

Rønne-Sandvig

Rønne H.	8,00	1,15	4,10	7,15
Nyker	8,16	1,31	4,26	7,31
Klemensker	8,28	1,43	4,37	7,43
Rø	8,43	1,58	4,51	7,58
Humledal	8,51	2,06	4,59	8,06
Tejn	8,57	2,12	5,04	8,12
Allinge	9,07	2,22	5,13	8,22
Sandvig	9,15	2,30	5,20	8,30

Sandvig-Rønne

Sandvig	9,00	1,00	5,35	8,50
Allinge	9,08	1,06	5,41	8,57
Tejn	9,16	1,14	5,50	9,06
Humledal	9,20	1,19	5,55	9,11
Rø	9,31	1,28	6,06	9,22
Klemens	9,46	1,42	6,22	9,38
Nyker	9,56	1,52	6,32	9,50
Rønne	10,15	2,10	6,50	10,10

Drik

SPORTSVAND

NY FORFRISKENDE
SOMMERDRIK

**Carlsberg
Bryggerierne**

Erindringsliste

Borgmesterkontoret 2—4 Eftm.
Dampskibes ekspeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Eftm., Mandag og Torsdag Form.

Distriktslægen 8—9 og 2—3.

Folketingskassen (Borgerskolen 1. Sal)
Læsestuen: Søgnedage fra 5—9 Eftm.
Udlaan Mandag og Fredag 7—8, samt Tirsdag 3—4.

Hjælpekassen: Form. Arb. Wald. Larsen
Kasserer Sth. Klaus Svendsen, Sandv.
Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—6
Klemens Jernbanestation do.

Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.

Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Postkontoret: Søgnedage 9—12 og 2—6
Kandinavien-Amerikalinien:
Agent Otto Gornitzka,

Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfilial i Sparekassen, 10—12, 2—4
Branddirektøren do.

Statsanstalten for Livsforsikring ved
Stationforst. Kofod Kontortid 1—4 Em
Telegrafstationen 9—12 og 2—6
Toldkammeret 8—12 Form, 2—5 Eftm.

LOËTTA'S

„ROYAL“ Koge-Chokolade

„BECA“ Koge-Chokolade

FINESTE DANSK FABRIKAT

Avertør i Nordbørnholms Ugeblad!

Alle Slags Syltesukker

af bedste Kvalitet sælges meget billigt. **Ægte Rørsukker** og **stødt Mells** i halve Sække til laveste Notering.

Nordlandets Handelshus

Vi har Lager af særdeles kraftigt, tørt og sundt

Bageri-Flormel,

som sælges i hele og halve Sække samt i Poser og Småvægte til meget billig Pris. — Bagningen lykkes altid ved Brug af disse gode Melsorter som sælges i

Nordlandets Handelshus.

Standard Høstbindegarn

(ekstra Kvalitet) langtrækkende (400 Meter) i store faste Nøgler er paa Lager og sælges meget billigt.

Store ekstra kraftige Dampkul kan afhentes

til laveste Priser.

Nordlandets Handelshus.

Til Syltning

Syltekrukker og Sylteglas,

Henkogringsglas og Geleglas,

Stort Udvalg i alle Størrelser til billige Priser.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Bestillinger til Efteraaret 1926 af:

18 pCt. Superfosfat. 37 pCt. Kaligødning

samt **Norie Fløds Gødningskalk** til de for Efteraaret gældende betydeligt nedsatte Priser bedes afgivet snarest. Ladninger ventes i August, September og Oktober Mør.

Nordlandets Handelshus.

Til Syltning

anbefales fin **Topmells**, krystalliseret **Demerara Syltepulver, Salicylpulver,**

ekstrafin **Vanille,**

Vanilin i Kapsler, ekstrastærkt **Pergament**

købes fordelagtigst i

Allinge Kolonial og Produktforretning.

ARBEJDSTØJ

Største Udvalg.
Bedste Kvaliteter.
Billige Priser.

Magasin du Nords Uds.
VICTOR PLANCK
ALLINGE Telf. 5